

МОТИВИ към решение № 131/06.07.2022г. по АНД № 329/2022г. на Районен съд гр.Разград.

Производството е по реда на глава 28 от НПК.

Постъпило е постановление от 09.06.2022г., с което по реда на чл.375 от НПК се прави предложение за освобождаване от наказателна отговорност на обвиняемия ЕНГ. З. ИБР. от с. Г., общ. Кубрат, по реда на чл.78а от НК за извършено от него престъпление по чл.313, ал.1от НК.

В с.з. подсъдимият се явява и представлява лично - не оспорва фактическите обстоятелства, изложени в постановлението, като съжaliaва за случилото се. В последната си дума моли да му бъде наложена парична санкция, като предоставя на съда да определи размера ѝ.

Представителят на РП - Разград поддържа постановлението и предлага нарушителят да бъде признат за виновен в извършеното от него престъпление, като бъде освободен от наказателна отговорност и му бъде наложена глоба в минимален размер, по реда на чл.78а от НК.

Разградският районен съд, след като съобрази представените писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимият ЕНГ. З. ИБР., с ЕГН *****, роден на **** г. в гр. Кубрат, български гражданин, средно образование, неженен, неосъждан, безработен, с постоянен адрес в с. Г., общ. Кубрат, обл. Разград, ул. ****.

И. бил правоспособен водач, видно от издаденото от МВР Разград на 20.04.2018 г. Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ с № 283603720, за категории „АМ“, „В 1“ и „В“.

И. нарушил правилата за движение във ФР Германия, с което застрашил безопасността на пътния транспорт, за което на 06.09.2019 г. му било издадено наказателно постановление. На 16.09.2019 г. било издадено съдебно решение по дело № 531Cs703Jsl 10542 / 18 по описа на Районен съд - Нюрнберг, влязло в законна сила на 16.09.2019 г., с което на обвиняемия И. било отнето СУМПС с № 283603720, като му било забранено повторното издаване на свидетелство за управление на МПС на територията на ФР Германия за срок от 16.09.2019 г. до 15.12.2019 г.

На 09.10.2019 г. Главна прокуратура - Нюрнберг-Фюрт уведомила Генералното консулство на Република България в гр. Мюнхен, ФР Германия, за влязлото в сила съдебно решение.

Подсъдимият И. обаче имал нужда от СУМПС, за да може да управлява автомобил на територията на Република България и Европейския съюз и решил да подаде документи за повторното издаване на СУМПС.

В изпълнение на взетото решение, на 10.10.2019 г. той се явил в гр. Разград, сградата на ОДМВР - Разград, сектор „Пътна полиция“, където работила свидетеля Ц. С.. Пред нея той собственооръчно попълнил Заявление за издаване на СУМПС, Декларация за обичайно местопребиваване и Декларация по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на българските лични документи. В последната декларация, въпреки че му било известно, че за декларираните неверни данни носи наказателна отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс, той декларира, че издаденото му СУМПС загубил на

пазара в гр. Кубрат. След което собственоръчно положил подписа си за „Декларатор“ в инкриминирания документ.

На 18.10.2019 г., Генералното консулство на Република България в гр. Мюнхен уведомило Главна дирекция „Национална полиция“ за отнетото СУМПС на обвиняемия И..

На 23.10.2019 г., ГДНП от своя страна, уведомило ОДМВР - Разград за получената информация от германските компетентни органи, след което материалите били докладвани в Районна прокуратура - Разград и било образувано досъдебно производство.

Видно от назначената в хода на разследването графическа експертиза, че обвиняемият И. собственоръчно е положил подписа и почерка в инкриминирана Декларация по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на българските лични документи.

Видно от протокола за разпит /л.89-90 от ДП/ на обвиняем, проведен непосредствено след привличането му в това качество, И. се е признал за виновен и съжалява за постъпката си.

В хода на съдебното производство, в качеството му на подсъдим отново потвърждава, че се признава за виновен и съжалява за стореното.

Подсъдимият е неосъждан.

Описаната по-горе фактическа обстановка, съдът намира за безспорно установена, с оглед на събраните по доказателства и доказателствени средства - обясненията на обвиняемия Е.И. /л. 89-90/, показанията на свидетеля Ц. С., постановление за привличане на обвиняем; извършен превод от немски на български език на писмото от Главна прокуратура Нюрнберг-Фюрт; заявления, заверено копие на писмо и справки картон на водача изпратени от сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - Разград, сред които Декларация по чл. 17, ал. 1 от ПИБЛД; характеристична справка; справка за съдимост; протокол за предявяване на разследването, съдебно-графическа експертиза и други.

Всички те безспорно установяват, че с действията си Е.И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.313, ал.1 от НК, тъй като на инкриминираната дата - 10.10.2019г. същият е потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на чл.160, ал.1 от ЗДвП и чл.8, ал.2 от ЗБЛД се дава пред орган на властта- Началник сектор Пътна полиция при ОД МВР - Разград, за удостоверяване истинността на посочените обстоятелства, а именно че е загубил свидетелството си за управление на МПС.

Същия напълно съзнателно е посочил едно невярно обстоятелство- че свидетелството му е загубено на пазара в гр. Кубрат, въпреки че много добре е знаел, че същото е било отнето във Федерална Република Германия за това, че е застрашил безопасността на пътния транспорт и му е било отнето СУМПС от 16.09.2019г. По този начин същият е осъществил т.нар „лъжливо документиране“.

Подс. И. е извършил деянието при пряк умисъл. Съзнавал е противоправния характер на деянието си, а именно, че потвърждава неистина в попълнената лично от него декларация, като отразява обстоятелства, които не

съответстват на действителните факти. Същият е действал със съзнанието, че потвърждавайки неистината върши престъпление, тъй като в самата декларация съществува съобщение, че за деклариране на неверни данни, деклараторът носи наказателна отговорност по чл.313 от НК.

Предвид обстоятелството, че за това умишлено престъпление се предвижда наказание "лишаване от свобода" до 3 години, чистото съдебно минало на И., както и че с деянието няма причинени имуществени вреди, съдът намира, че нарушителят следва да бъде освободен от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК, като бъде ангажирана административната му такава, а именно глоба. При определяне и индивидуализиране на наказанието, което е в размер на минимума- 1000 лв., съдът отчете степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца, поради което намира, че така наложената глоба се явява справедлива и съответна на извършеното.

По този начин ще бъдат постигнати в най-пълна степен целите на наказанието и най-вече специалната превенция.

По изложените съображения, съдът постанови решението си.

Районен съдия: